

[Gregersen.]

Sydlyn og også gjorde sin nytte dér, men den har også ud over landet skabt berettiget forventning om, at der nu skulle ske noget. Det ærede medlem var jo heller ikke ene om at anvise sparevejen, selvom han jo nok var den, der bød højest.

Man kan da også henvise til, at der var nedsat et spareudvalg, hvis opgave det var at gennemgå finansloven og fremkomme med forslag om besparelser. Spareudvalget har tilsendt hvert enkelt ministerium en skrivelse med anmodning om ministeriets bistand til udarbejdelse af forslag til besparelser, der kunne anses for betydelige — jeg understreger: der kunne anses for betydelige — i forhold til de udgifter, der henhører under vedkommende ministeriums finanslovkonto. Spareudvalget er ikke helt færdigt med sit arbejde, men det er jo ikke nogen hemmelighed, at resultatet ikke blev stort, og der skal en meget venlig indstilling til for at kunne tiltræde betegnelsen „betydelig“ i forhold til finanslovens konti. Besparelsen på finansloven er jo offentliggjort af udvalget, det blev 12 mill. kr. på driften og 45 mill. kr. på forskellige anlægskonti, og disse 45 mill. kr. må væsentligt opfattes som udsættelser. I dag har vi allerede med hensyn til Skagens havn haft forslag om 2 mill. kr., der var udsat, men som nu skal anvendes. 12 mill. kr. på et budget på 2½ milliard eller deromkring er jo ikke meget, og tilmed nåedes beløbet kun ved, at der medregnedes adskillige forhøjelser af gebyrer m. v.

Retsforbundet har som bekendt direkte henvendt sig til gruppeformændene for de i folketingets finansudvalg repræsenterede partier og anmodet om medvirken til nedskæring af finanslovens udgifter; det skete i september 1949, og det i denne skrivelse opstillede foreløbige program for nedbringelse af de offentlige udgifter har dannet grundlaget for retsforbundets standpunkt såvel i finansudvalget som i spareudvalget. I skrивelsen nævntes afvikling af varedirektoratet og reduktion af prisdirektoratets opgaver, således at udgifterne til disse to institutioner i det væsentlige kunne udgå af finansloven, og afvikling af tilskudsordninger til forbrugerpriser. Disse ordninger må jo iøvrigt også stride imod de gamle partiets grundanskuelser; at befolkningens købeevne er for stor og skal indskrænkes gennem skatter; det er jo endogså foreslået at indskrænke den gennem skat i den ondeste og ledeste form, nemlig en almindelig omsætningsafgift. Hvis man har den opfattelse, er det yderst

inkonsekvent af fastholde disse tilskudsordninger. Vi har da også set, at det radikale parti ved en given lejlighed er gået ind for at afvikle tilskuddet til nebringelse af sukkerpriserne.

Vi har foreslået afvikling af tilskud til alle erhverv; ligeså foreslår vi afvikling af tilskud til forsøgs-, prøve- og kontrolvirksomheder, der efterhånden kunne overgå til de respektive erhvervs egne organisationer eller, hvis de bliver under staten, bringes til økonomisk at hvile i sig selv, afvikling af alle udgifter til konsulentvirksomhed ved, at sådan virksomhed overgår til erhvervenes egne organisationer, afvikling af tilskud til udstillinger og rejseunderstøttelser, til rejser med direkte eller indirekte erhvervsformål, således at sådanne statsunderstøttelser efterhånden helt falder bort. Retsforbundet anbefaler tillige nedskæring og hurtigst mulig afvikling af alle staten uvedkommende virksomhedsområder som f. eks. Statens Husholdningsråd og Statens Udvandringskontor.

Jeg vil gerne nævne er række eksempler på besparelser, som vi har anvist. Efter henstilling fra gødningsimportørerne og Landbrugsrådet anmodede den daværende finansminister H. C. Hansen finansudvalget om at tiltræde, at den pris, der kunne opnås for 35 000 t sukker til Norge på ca. 131 øre pr. kg, nedsattes til 79 øre pr. kg, idet Norge da til gengæld ville nedsætte prisen på det kvantum kalksalpeter, der skulle leveres os. Den pågældende minister udtalte i sit aktstykke, at i betragtning af, at prisudligningsfondens midler i sidste instans tilhører staten, må en ordning, hvorefter sukkerleverancerne til Norge finder sted til væsentligt lavere priser end de gangse, imod at kalksalpeterprisen også holdes ekstraordinært lavt, i realiteten anses som en nedbringelse af kalksalpeterprisen ved statstilskud, altså et direkte tilskud til nedbringelse af denne pris til landbruget på 18 mill. kr. Dette tilskud på 18 mill. kr. til landbruget har vi modsat os, og vi gik i oktober måned imod et ekstratilskud til nedsettelse af konsummælk på 5 mill. kr. Vi modsatte os oprettelsen af et statsværksted i Glostrup til 1,3 mill. kr., tilskud til ensilage- samt ajlebeholdere på 2,17 mill. kr., vi har stemt imod en bevilling til artilleriudstyr til korvetten „Thetis“ på 2,27 mill. kr., fordi de søgtes udover 300 mill. kr.-rammen — de bevillinger, der har været indenfor denne ramme, har vi ladet passere. Vi er gået imod nogle rente- og afdragsfrie lån og har foreslået en række andre besparelser. Vi har modsat os udpumpningen af